

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym  
w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2019 r.,  
sprawy z wniosku J. Z.  
o oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania sprawy  
przeciwko S. W.

**odmawia oznaczenia sądu.**

### UZASADNIENIE

Wnioskiem datowanym na 1 października 2019 r. J. Z. wniosła o oznaczenie sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy z jej powództwa przeciwko S. W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., Nr 1469), w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc czynności dokonane zgodnie z przepisami, w brzmieniu dotychczasowym. Natomiast stosownie do art. 9 ust. 2 tej ustawy, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Artykuł 45 k.p.c. w aktualnym brzmieniu stanowi, że jeżeli na podstawie przepisów kodeksu nie można w świetle okoliczności sprawy ustalić właściwości

miejscowej, Sąd Najwyższy oznacza sąd, przed który należy wytoczyć powództwo; o oznaczenie sądu, przed który należy wytoczyć powództwo, występuje sąd, do którego wpłynął pozew. We wniosku o oznaczenie sądu właściwego wnioskodawczyni nie określiła wprost przedmiotu sprawy, której dotyczy obecny wniosek, natomiast w jego uzasadnieniu wskazała, że „pozywa S. W. o zwrot wpłaconego zadatku w pełnej wysokości”, czyli w kwocie 50 000 złotych. Do wniosku została załączona kopia pozwu o zapłatę ww. sumy opatrzona prezentatą Sądu Rejonowego w K., dokumentującą wniesienie pozwu.

Skoro sprawa o zapłatę została już wniesiona do Sądu, to do jego wyłącznej kompetencji należy zbadanie, czy jest właściwy miejscowo do rozpoznania tej sprawy, czy zachodzą podstawy do przekazania sprawy sądowi właściwemu (art. 200 § 1<sup>4</sup> k.p.c.) bądź zwrócenia się do Sądu Najwyższego w trybie art. 45 k.p.c. Oznaczenie sądu właściwego na obecnym etapie oznaczałoby zaburzenie konstytucyjnego podziału kompetencji między organami władzy sądowniczej oraz pozbawienie Sądu, do którego złożono pozew, samodzielności jurysdykcyjnej.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.